

The background of the cover features a silhouette of a person in a martial arts pose, standing on a rocky shore. The person's arms are raised and bent at the elbows, and one leg is lifted. To the right, a crane stands in the water, its reflection visible. The scene is set against a sunset with a bright sun low on the horizon, creating a rainbow and a shimmering reflection on the water. The sky is filled with warm, orange and yellow light, and distant mountains are visible in the background.

HET GEHEIM VAN
LIN SHAO

Jeroen Stoute

Het Geheim van Lin Shao

Eerste druk: 2018

Ontwikkeld en uitgegeven door Zterk B.V.

Website: www.zterk.nl

Tekst: Jeroen Stoute

Afbeeldingen: Roald van der Laan

Vormgeving: Dylan Beeke

Drukker: BoekenGilde

ISBN 978-90-827164-1-2, 2018

Alle rechten voorbehouden

Amaya

Alanah

Ariëlla

氣

*'Iedereen is bijzonder,
maar niet iedereen is
bijzonder op dezelfde
manier. Volg je eigen
weg en kom erachter
wat jou bijzonder
maakt.'*

Voorwoord

Alle leerlingen zaten op de mat aandachtig te luisteren naar de uitleg van meester Daniel, meester Joost en meester Ton. Alhoewel, bijna alle leerlingen. Ik keek om me heen in plaats van naar de meesters. Ik was die 'vervelende' leerling die grapjes aan het maken was terwijl de rest netjes op hun knieën zat. De leerling die net te lang doorging en regelmatig zijn naam op gebiedende wijze te horen kreeg.

Meester Daniel vroeg mij of ik hem wilde assisteren bij de eerstvolgende techniek. Wat mijn meester niet wist was dat ik tijdens de techniek ervoor naar het materialen hok was gerend om heel mijn Aikido pak vol te stoppen met tennisballen. Niemand die het zag, niemand die het interesseerde, maar ik vond het erg leuk.

Even later stond ik voor mijn meester en maakte ik een Japanse buiging. Mijn armen hield ik strak om mijn Aikido pak om te voorkomen dat de tennisballen eruit vielen. Ik pakte de arm van mijn meester vast en voor ik het doorhad werd mijn arm omgedraaid. De rest van mijn lichaam volgde mijn arm die ineens op kniehoogte in de lucht zweefde en ik kon mijn pak niet meer dicht houden.

Alle tennisballen vielen op de grond en rolden alle kanten op. Iedereen werd doodstil. Even later schoot mijn meester in de lach en de minuten die volgden hebben we met z'n allen veel plezier gehad.

Mijn meesters hebben mij geleerd dat je met rust en geduld heel veel kan bereiken. Een paar jaar later werd ik rustiger en ben ik zelfs gaan assisteren met de trainingen. Weer een paar jaar later stond ik op de mat als leraar in de voetsporen van mijn oude meesters.

Leren doe je samen. Leren doe je door plezier te hebben. Leren doe je als je ruimte krijgt jezelf te ontwikkelen op de manier die het beste bij jou past.

Mijn wens met 'Het Geheim van Lin Shao' is om jonge kinderen op spelende wijze een aantal belangrijke levenslessen te leren.

Ik wens jullie veel leesplezier.

Met sportieve groet,

Jeroen Stoute

Het geheim van Lin Shao

De geluiden klonken van ver. In het hele bos waren harde knallen en klappen te horen. Alle dieren in het bos schrokken en verstopten zich zo goed als ze maar konden. De vogels vlogen weg, de mollen doken onder de grond en de vossen verstopten zich in hun holletjes.

Kunnen jullie ook goed verstoppert?

De geluiden kwamen uit het klooster. Het klooster lag verstopt in het bos. Alleen door precies te weten waar het was, kon je het klooster vinden. In het klooster oefenden jongens en meisjes alle trucjes die hun meester voordeed... alhoewel, bijna alle jongens en meisjes. Lin Shao lag nog heerlijk in zijn bed. Hij had geen zin om te oefenen.

Lin Shao vond de oefeningen saai en vond dat hij het niet goed kon. De andere jongens en meisjes konden het veel beter. Lin Shao stapte heel voorzichtig uit zijn bed. Hij wilde dat niemand hem kon horen. Als ze hem zouden horen, zou hij straf krijgen. Lin Shao wilde geen straf en hij sloop als een ninja, heel voorzichtig door de gang naar buiten.

Kunnen jullie ook sluipen als een ninja?

Buiten was iedereen aan het oefenen. Lin Shao ging op zijn plek staan, om mee te doen. De meester deed een stoot voor. Een hele lage stoot. Een hele snelle stoot. Een hele bijzondere stoot. Saai, dacht Lin Shao.

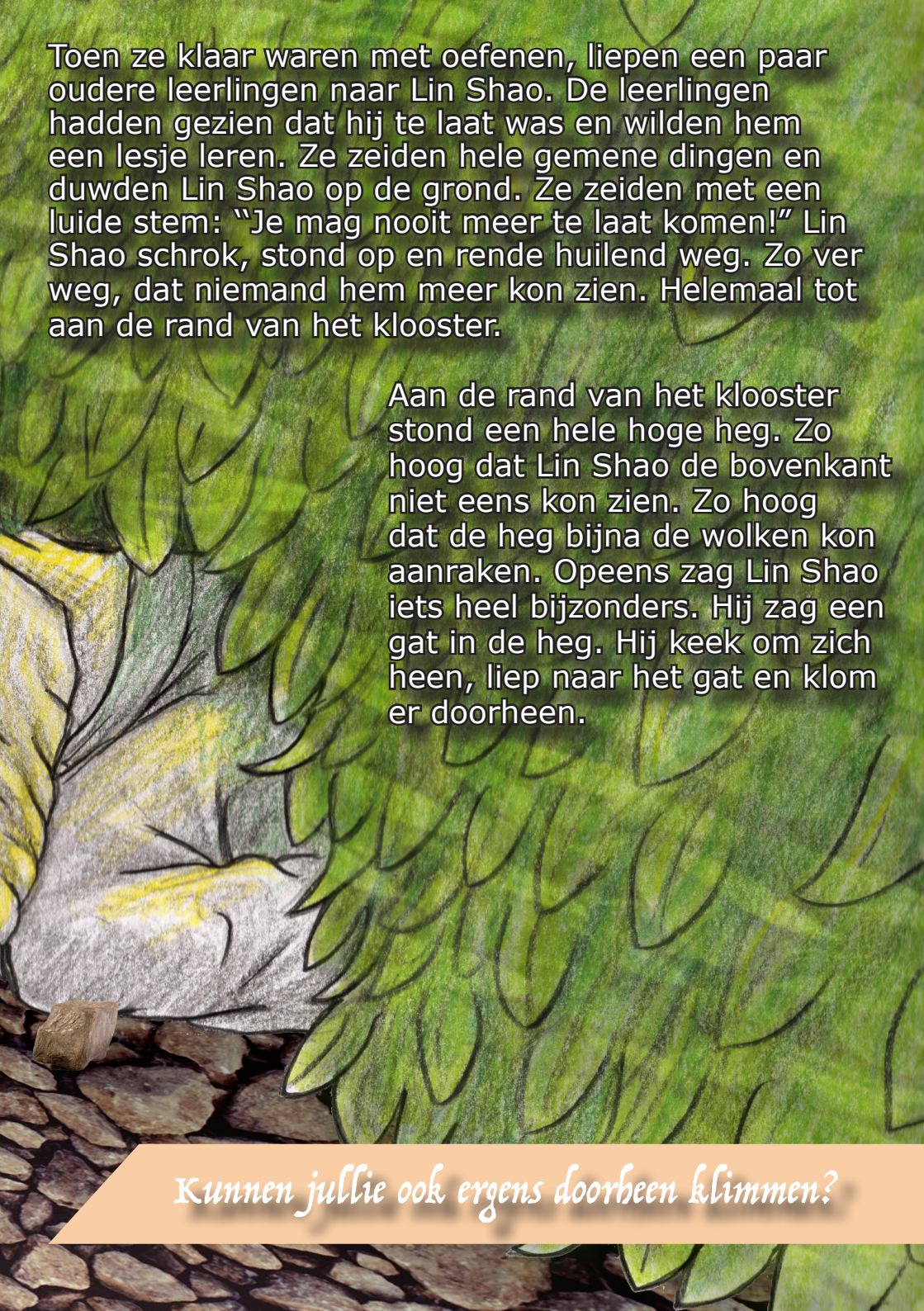
De meester deed een trap voor. Een hele rechte trap. Een hele harde trap. Een hele krachtige trap. Saai, dacht Lin Shao. Alle andere jongens en meisjes deden precies wat de meester voordeed.

Kunnen jullie ook een lage stoot en een rechte trap maken?

Maar pas op! Je mag niemand raken. Dat doet pijn.

Toen ze klaar waren met oefenen, liepen een paar oudere leerlingen naar Lin Shao. De leerlingen hadden gezien dat hij te laat was en wilden hem een lesje leren. Ze zeiden hele gemene dingen en duwden Lin Shao op de grond. Ze zeiden met een luide stem: "Je mag nooit meer te laat komen!" Lin Shao schrok, stond op en rende huilend weg. Zo ver weg, dat niemand hem meer kon zien. Helemaal tot aan de rand van het klooster.

Aan de rand van het klooster stond een hele hoge heg. Zo hoog dat Lin Shao de bovenkant niet eens kon zien. Zo hoog dat de heg bijna de wolken kon aanraken. Opeens zag Lin Shao iets heel bijzonders. Hij zag een gat in de heg. Hij keek om zich heen, liep naar het gat en klom er doorheen.

Kunnen jullie ook ergens doorheen klimmen?

Aan de andere kant van de heg, zag Lin Shao een meertje. Het was een prachtig meertje. Het was heel rustig bij het meertje. Lin Shao liep naar het water en ging zitten op een grote steen. Het was heel stil. Zo stil, dat hij de wind zachtjes door de bladeren van de bomen hoorde waaien. Zo stil dat hij de diertjes op de grond kon horen kruipen. Zo stil dat hij de vissen in het water hoorde zwemmen. Opeens hoorde Lin Shao een kikkertje kwaken. Hij keek om zich heen en zag het kikkertje aan de andere kant van het meertje zitten. Het kikkertje sprong van de ene plek naar de andere plek. Het kikkertje sprong zo ver hij kon.

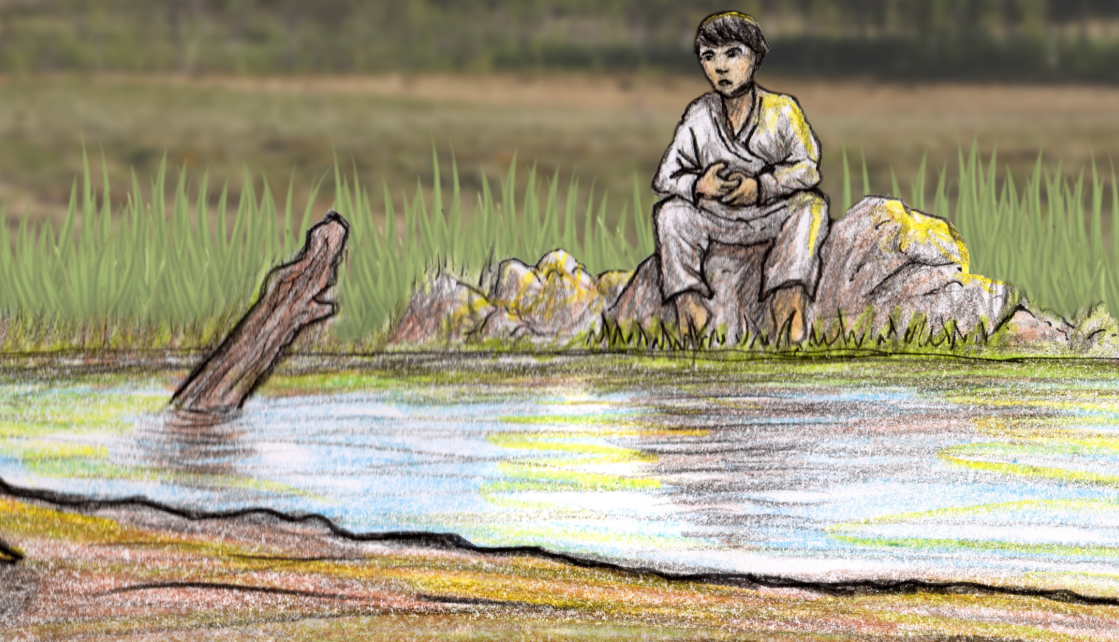

Wat horen jullie als het muisstil is?

Het kikkertje sprong zo hoog hij kon. Lin Shao wilde ook springen en ging net zo zitten als het kikkertje.

Lin Shao sprong van de ene plek naar de andere plek. Hij sprong zo ver hij kon en toen... **BAM!** Hij viel om. Hij stond op en probeerde het nog eens. En nog eens. En nog eens. Hij sprong zo hoog hij kon, maar ook toen... **BOEM!** Hij viel weer om.

Hij stond op en probeerde het nog eens. En nog eens. En nog eens. Lin Shao gaf niet op. Het ging steeds beter. Na een tijdje begon het donker te worden en Lin Shao ging terug naar het klooster. Springend als een kikkertje.

Kunnen jullie ook springen als een kikkertje?

De volgende dag liep Lin Shao terug naar zijn geheime plek. Dit keer zag hij een kraanvogel. De kraanvogel stond op één poot, te kijken naar het water. De kraanvogel was heel geduldig aan het wachten op een visje. Lin Shao probeerde net als de kraanvogel ook op één been te gaan staan en toen... **BOEM!** Hij viel hij om. Hij ging staan en **BOEM!** Weer viel hij om. Lin Shao gaf niet op en uiteindelijk lukte het hem om te blijven staan op één been. Heel rustig, heel beheerst en heel geduldig. In een flits bewoog de kraanvogel met zijn kop naar het water.

Hij had een visje te pakken. Met het visje in zijn bek, ging hij weer terug op één been staan.

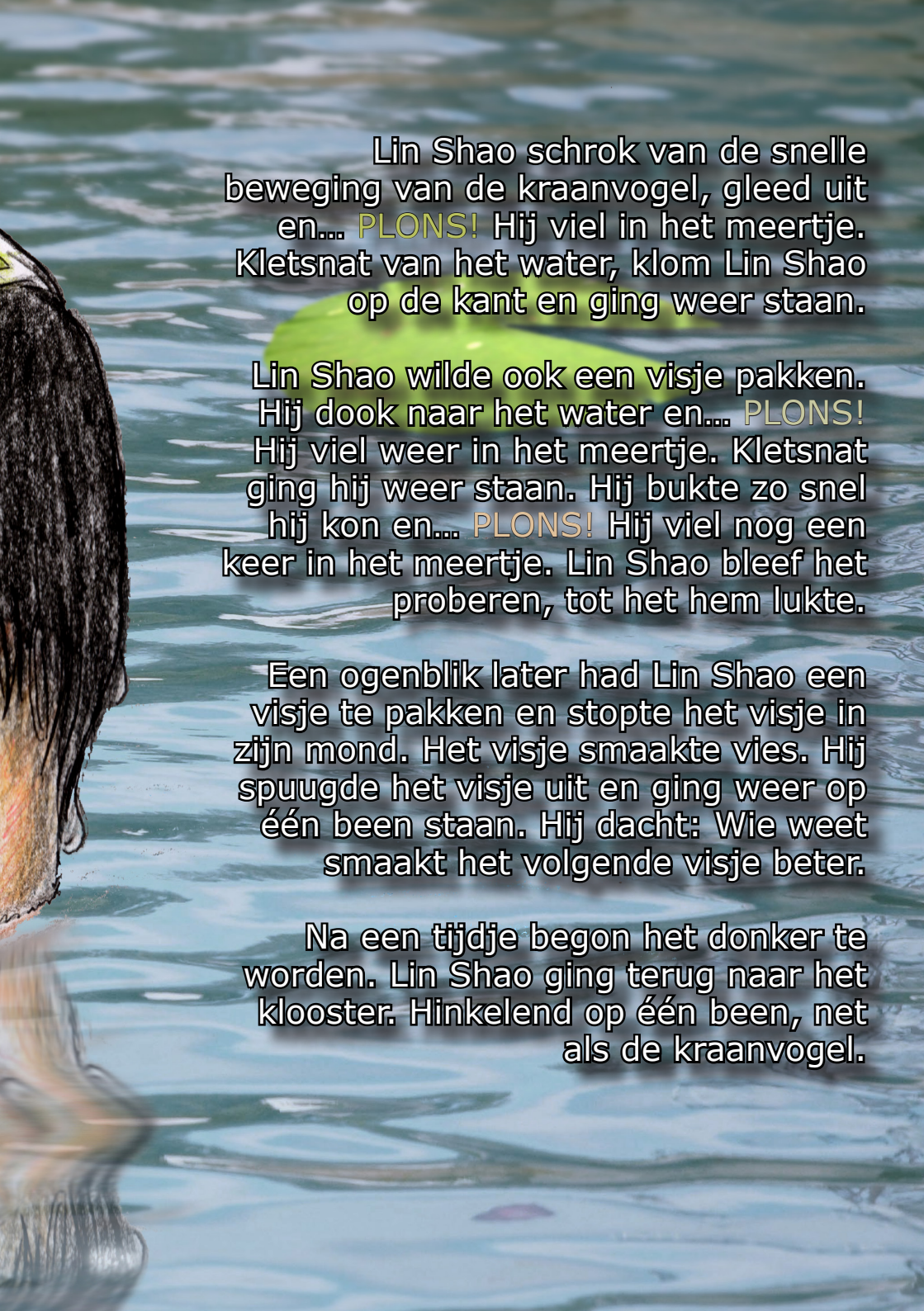

Hoelang kunnen jullie op 1 been staan?

Kunnen jullie ook hinkelen?

Lin Shao schrok van de snelle beweging van de kraanvogel, gleed uit en... **PLONS!** Hij viel in het meertje. Kletsnat van het water, klom Lin Shao op de kant en ging weer staan.

Lin Shao wilde ook een visje pakken. Hij dook naar het water en... **PLONS!** Hij viel weer in het meertje. Kletsnat ging hij weer staan. Hij bukte zo snel hij kon en... **PLONS!** Hij viel nog een keer in het meertje. Lin Shao bleef het proberen, tot het hem lukte.

Een ogenblik later had Lin Shao een visje te pakken en stopte het visje in zijn mond. Het visje smaakte vies. Hij spuugde het visje uit en ging weer op één been staan. Hij dacht: Wie weet smaakt het volgende visje beter.

Na een tijdje begon het donker te worden. Lin Shao ging terug naar het klooster. Hinkelend op één been, net als de kraanvogel.

Net voor de komst van de eerste zonnestralen, stond Lin Shao op. Het leek een heerlijke dag om naar zijn geheime plek toe te gaan. Toen Lin Shao bij zijn geheime plek was aangekomen hoorde hij allemaal gezoem. Gezoem van vliegjes, die druk aan het vliegen waren. Lin Shao keek verwonderd naar de vliegjes. Het waren geen gewone vliegjes. Het leek net of de vliegjes licht maakten. Het waren vuurvliegjes en ze vlogen vliegensvlug en kriskras door elkaar heen. Toch maakte ze geen botsingen. Het leek wel op dansen. Het leek wel een prachtige vliegendans.

Lin Shao vond het ook leuk om te dansen en begon te dansen met de vuurvliegjes. Tijdens het dansen ging er van alles mis. **BOEM!** Hij botste tegen een steen. **FLATS!** Hij gleed uit in de modder. **BAM!** Hij liep tegen een boom. **PLONS!** Hij stapte in het water, maar Lin Shao gaf niet op. De vuurvliegjes bleven dansen.

Lin Shao bleef ook dansen. Hij danste de hele dag samen met de vuurvliegjes.

Na een tijdje begon het donker te worden en Lin Shao ging terug naar het klooster. Dansend, zonder botsingen, net als de vuurvliegjes.

Kunnen jullie ook net zo goed dansen als Lin Shao?

Lin Shao werd wakker met een glimlach. Hij stond op en liep naar zijn geheime plek. Op één van de takjes zag hij een bidsprinkhaan. Een hele grote, groene bidsprinkhaan.

Lin Shao ging heel rustig zitten en keek naar wat de bidsprinkhaan aan het doen was. De bidsprinkhaan was aan het eten. Hij at vliegjes. Lin Shao snapte er niks van, want de vliegjes waren erg snel. Lin Shao bleef kijken en toen...HAP!
De bidsprinkhaan had een vliegje gevangen. Hij bewoog heel snel. HAP!

Weer had de bidsprinkhaan een vliegje te pakken. Nu snapte Lin Shao het. De vliegjes waren snel, maar de bidsprinkhaan was sneller.

Lin Shao wilde ook een vliegje vangen en rende naar de vliegjes toe. De vliegjes vlogen weg. Lin Shao sprong naar de vliegjes toe. De vliegjes vlogen weer weg. Lin Shao greep naar de vliegjes, maar de vliegjes vlogen ook deze keer weg. Lin Shao hapte naar de vliegjes toe, maar ze bleven maar wegvliegen.

Hij bleef het proberen tot het hem lukte. **FLITS!** "Bah!", zei Lin Shao. "Vliegjes vangen is leuk, maar vliegjes opeten is vies!"

Na een tijdje begon het donker te worden en Lin Shao ging terug naar het klooster. Rennend,

Kunnen jullie ook doen alsof je vliegjes aan het vangen bent?

De volgende dag werd Lin Shao wakker van harde geluiden. Alle jongens en meisjes waren weer aan het oefenen. Alhoewel, bijna alle jongens en meisjes. Lin Shao lag nog in zijn bed. Hij draaide zich om en verstopte zich onder zijn dekens. Na een tijdje stapte hij heel voorzichtig uit zijn bed.

Hij had geen zin om te oefenen. Lin Shao vond de oefeningen nog steeds saai. Hij vond de trucjes die hij leerde van de dieren veel leuker. Toch sloop hij, heel zachtjes, naar zijn plekje om te gaan oefenen. Hij wilde niet dat iemand hem kon horen. Als ze hem zouden horen, zou hij straf krijgen. Lin Shao wilde geen straf en hij sloop als een ninja heel voorzichtig door de gang naar buiten.

Doe Lin Shao maar na als een echte Ninja.

Buiten was iedereen aan het oefenen. Lin Shao ging op zijn plek staan om mee te doen. De meester deed een stoot voor. Een hele hoge stoot. Een hele vlotte stoot. Een hele bijzondere stoot. Saai, dacht Lin Shao.

De meester deed een trap voor. Een zijwaartse trap. Een hele lastige trap. Een hele krachtige trap. Saai, dacht Lin Shao. Alle andere jongens en meisjes deden precies wat de meester voordeed.

Kunnen jullie ook een hoge stoot en een zijwaartse trap maken?

Maar pas op! Je mag niemand raken. Dat doet pijn.

Toen ze klaar waren met oefenen liep Lin Shao naar zijn geheime plek. De oudere leerlingen hadden gezien dat Lin Shao weer te laat was en wilden hem een lesje leren. Ze wilden hem laten schrikken en probeerden hem van achteren een duw te geven.

Lin Shao liep muisstil en hoorde het gras ritselen. Het gras ritselde harder en harder. Het geluid kwam steeds dichterbij. Opeens bukte Lin Shao zo snel hij kon. Hij zat als een kikkertje en voelde één van de oudere leerlingen over hem heen vallen.

Kunnen jullie de dieren ook heel snel nadoen?

Lin Shao stond op en sprong zo snel hij kon uit de buurt van de grote leerling. Lin Shao bleef rustig, beheerst en geduldig. De oudere leerlingen waren boos, schreeuwden met luide stemmen en renden naar Lin Shao.

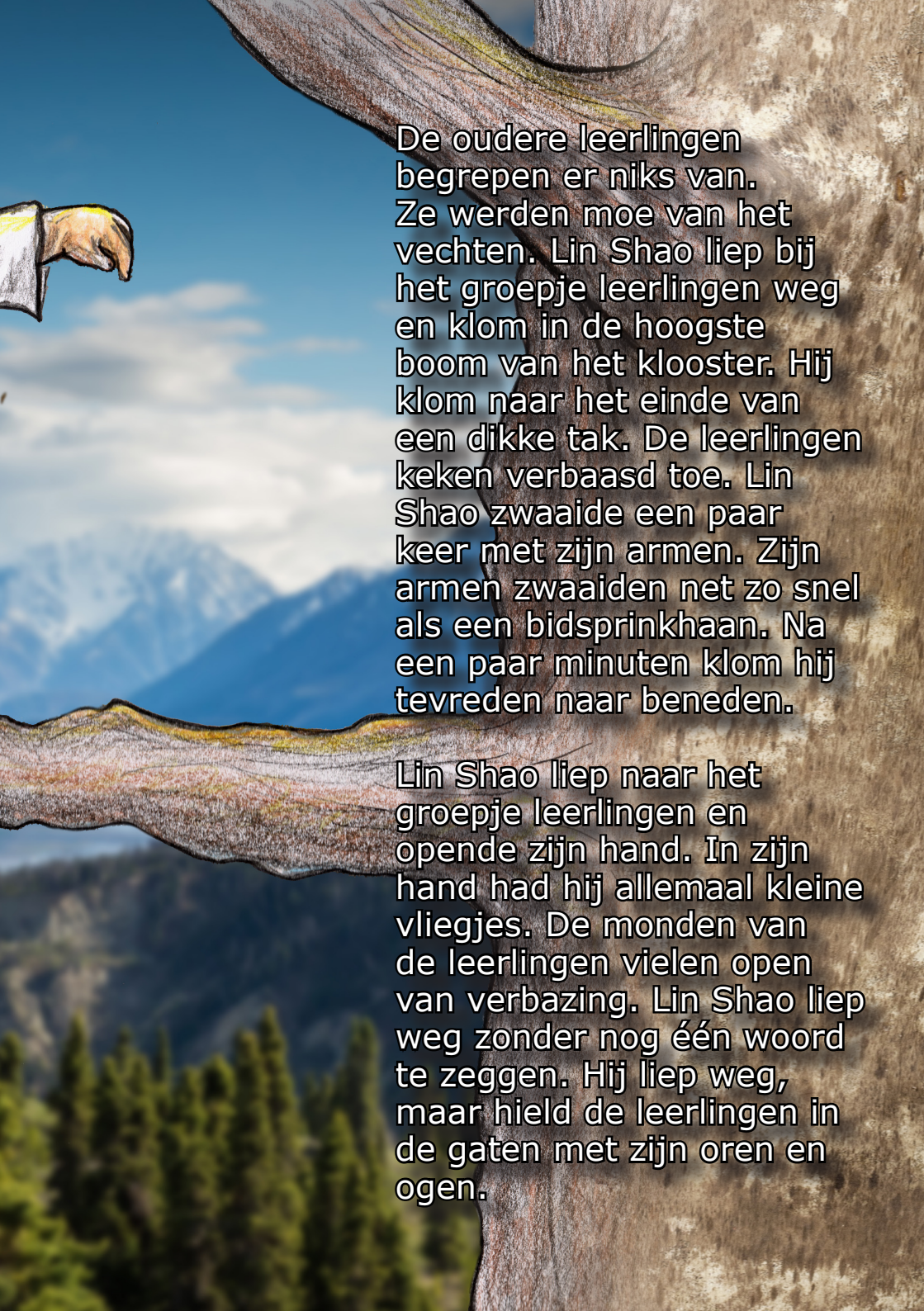
Ze wilden hem een lesje leren door hem te slaan en te trappen. Er werd naar Lin Shao geslagen. Hij bukte zo snel hij kon. Net zo snel als een kikkertje. Mis was de slag. Er werd naar Lin Shao getrapt. Hij trok heel beheerst zijn been op. Net zo beheerst als een kraanvogel. Mis was de trap. Van alle kanten werd er geprobeerd Lin Shao te slaan. Lin Shao danste weg van de klappen. Hij danste weg, net als de vuurvliegjes. Mis waren de klappen.

Klim jij ook eens op iets of iemand en laat nog eens

zien hoe jullie vliegjes vangen.

A hand in a white sleeve is shown on the left side of the image, holding a small, glowing yellow object. The background features a large, textured tree trunk on the right and a landscape with blue mountains and green trees on the left. The sky is blue with some white clouds.

De oudere leerlingen begrepen er niks van. Ze werden moe van het vechten. Lin Shao liep bij het groepje leerlingen weg en klom in de hoogste boom van het klooster. Hij klom naar het einde van een dikke tak. De leerlingen keken verbaasd toe. Lin Shao zwaaide een paar keer met zijn armen. Zijn armen zwaaiden net zo snel als een bidsprinkhaan. Na een paar minuten klom hij tevreden naar beneden.

Lin Shao liep naar het groepje leerlingen en opende zijn hand. In zijn hand had hij allemaal kleine vliegjes. De monden van de leerlingen vielen open van verbazing. Lin Shao liep weg zonder nog één woord te zeggen. Hij liep weg, maar hield de leerlingen in de gaten met zijn oren en ogen.

De volgende dag werd Lin Shao wakker. Hij wreef de slaap uit zijn ogen. Hij geeuwde en strekte zich uit. Lin Shao opende zijn ogen en schrok. Daar stond zijn meester. Zijn meester gaf hem een hand en vroeg hem mee te lopen. Hij vertelde Lin Shao dat hij gesproken had met zijn oudere leerlingen. Daarna hield de meester zijn mond dicht.

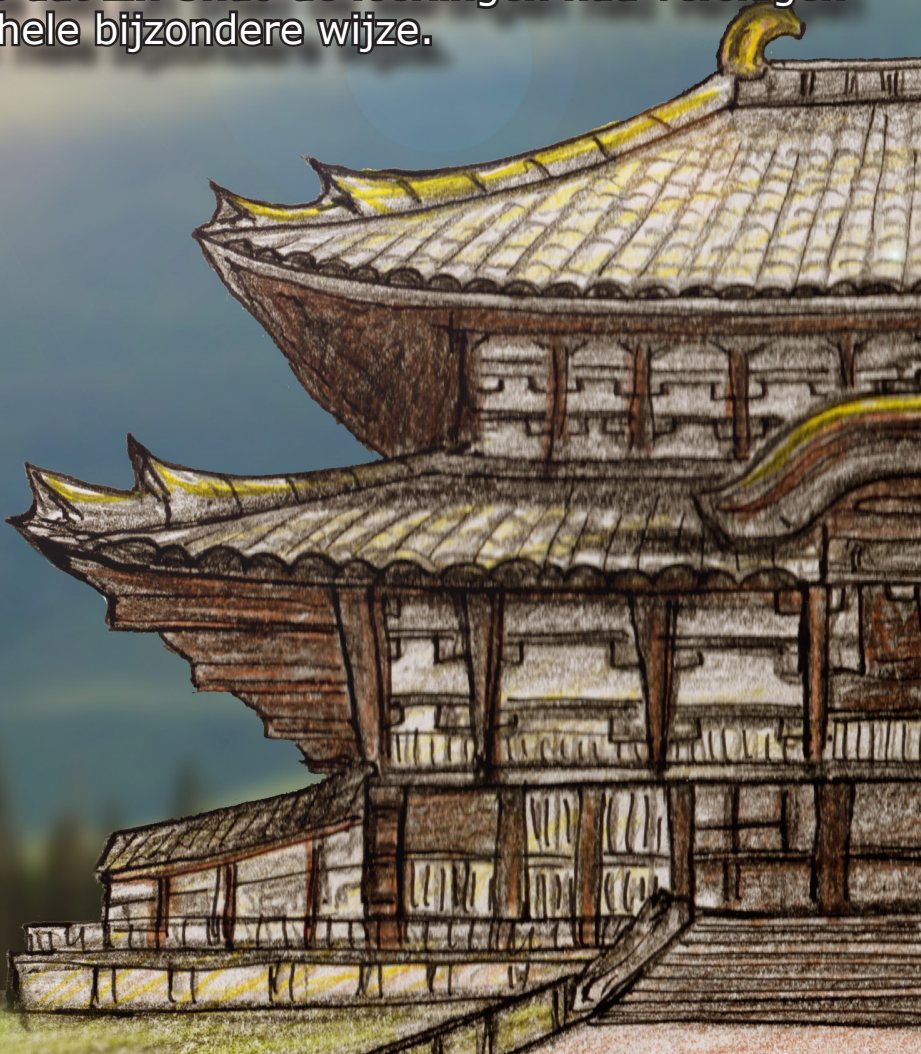
Lin Shao hield ook zijn mond dicht. Lin Shao liet zijn hoofd hangen en liep rustig met de meester mee. Zou hij straf krijgen? Zou de meester boos zijn?

Zijn meester nam hem mee naar de plek waar Lin Shao zijn slagen en trappen moest oefenen. Tot zijn verbazing stonden alle leerlingen te wachten. Er gebeurde niks. Alle leerlingen stonden stil. Het was muisstil.

Wat horen jullie deze keer als je muisstil bent?

De meester nam Lin Shao mee naar het plekje waar alleen de meester mocht staan. De meester stond altijd voor de groep. Lin Shao begreep er niks meer van. Hij dacht dat hij straf zou krijgen, maar nu stond hij op het plekje van de meester. Lin Shao stond voor de groep en iedereen staarde hem aan.

De meester begon te praten en vertelde dat Lin Shao de oudere leerlingen had verslagen. Hij vertelde dat Lin Shao de leerlingen had verslagen op een hele bijzondere wijze.

Een manier die niemand ooit eerder had gezien.
Eentje die niemand pijn deed. Een manier waar
veel leerlingen van zouden kunnen leren.

Vanaf die dag werd Lin Shao vrolijk wakker.
Hij ging elke dag naar zijn geheime plekje. Hij
leerde nog veel meer trucjes van de dieren bij
het meertje. Hij leerde door goed te kijken, te
luisteren en om door te zetten. Maar hij leerde
vooral, door veel te oefenen.

Kunnen jullie een diertje nadoen dat

Lin Shao nog niet heeft ontdekt?

Lin Shao heeft vanaf die dag samen met zijn meester les gegeven. Hij ontdekte nog veel meer dieren. Alles wat Lin Shao leerde van de dieren, leerde hij aan zijn leerlingen. Alles wat Lin Shao leerde van de dieren, leerde hij aan zijn meester.

Lin Shao leefde nog vele jaren in het klooster en maakte heel veel vrienden. Lin Shao werd een echte meester. Hij werd zo beroemd dat overal op de wereld kinderen hem na wilden doen.

En nu weet jij waarom.

Einde

Vragenlijst

Door op een spelende manier het verhaal van Lin Shao te herhalen kunt u uw zoon of dochter hele mooie dingen leren. Na het lezen van het verhaal of een stukje van het verhaal is het leuk een vraag te stellen. Door het stellen van deze vraag kunt u erachter komen wat de mening is van uw zoon of dochter. Door samen na te denken en te praten over de vraag ontdekt uw zoon of dochter allemaal leerzame dingen.

Hieronder staan een aantal vragen.

- Hoe komt het dat Lin Shao de dieren zo goed na kon doen?
- Lin Shao werd uitgedaagd door de oudere leerlingen. Wat vindt jij van de manier waarop Lin Shao het groepje leerlingen heeft verslagen?
- Waarom mocht Lin Shao van zijn meester les gaan geven?
- Lin Shao is een echte doorzetter. Waarom is hij een echte doorzetter?
- Welk dier vindt jij het leukst om na te doen?
- Welk dier vindt jij het lastigste om na te doen?
- Lin Shao maakte veel ongelukjes. Wat doe jij als je iets niet zo goed kan?
- Lin Shao vond het vervelend dat alle andere leerlingen beter waren. Vind jij ook wel eens dat anderen iets beter kunnen dan jou?
Bedenk eens iets wat jij heel goed kan.

Tips

- Het is interessant het verhaal na enige tijd nog eens voor te lezen en dezelfde vraag, wellicht op een andere wijze, nog eens te stellen.
- Is uw zoon of dochter misschien van gedachten veranderd?
- Kunt u zelf ook een vraag bedenken?
- Maak het persoonlijker door de vraag, of het antwoord op de vraag, te koppelen aan eigen ervaringen.
- Ga eens op zoek naar dieren die je, eventueel samen, na zou kunnen doen?

Dankwoord

Het verhaal van Lin Shao is tot stand gekomen met de hulp van verschillende gezinnen met jonge kinderen. Mijn vrouw, Linn, en mijn dochters, Amaya, Alanah en Ariëlla, hebben mij geholpen met hun eindeloze enthousiasme.

Naast mijn eigen gezin gaat mijn dank uit naar de vaders en moeders die het verhaal wilden voorlezen aan hun kinderen en mij wilden helpen het verhaal te vervolmaken.

Ik wil graag de kinderen Kiki en Boaz, Lisanne en Jens, Kaela en Yara, Ilvy en Lumen, Moen en San, Chad en Jolie, Jip en Cato, Kyan en Loïs heel erg bedanken voor het luisteren en het meedenken.

Voor de prachtige en originele illustraties wil ik Roald van der Laan bedanken en voor de unieke vormgeving van het boek, Dylan Beeke.

Samen staan we sterk!

Dank jullie wel.